

Ποιό είναι το Δώρο Ζωής;

Γράφει και σχολιάζει ο
Γεραρός Μελάς Γιαννιώτης.

Επί ένα εξάμηνο και λόγω της Πανδημίας δεν εκδόθηκε το INTERFAX, σειράς ετών και δεκαετιών.

Μιλούσαν και ενεργούσαν άλλοι, υποτίθεται σοβαρότεροι και ικανότεροι, κατάλληλοι για να πράττουν και να ομιλούν. Τα αποτελέσματα τα είδαμε και ξαναγυρίσαμε πολύ βαθύτερα εκεί όπου αρχίσαμε.

Τώρα και με καθόλου «τυχαία» αφορμή και όχι αιτία δημοσιεύσεως άρθρου στην εφημερίδα «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» Νέας Υόρκης-ΗΠΑ της 14/9/2020 και με τίτλο «*Το γήρας είναι το γέρας της ζωής*», διακόπτω τη σιωπή μου, επειδή έχω να πω και να διδάξω τα εξής:

Η ξεχασμένη αρχαιοελληνική λέξη «Γέρας» σημαίνει δώρο **αποδόσεως τιμής και σεβασμού σε γέροντες** και η λέξη «Γεραρός», σημαίνει και προσδιορίζει αυτόν που είναι επιβλητικός και μεγαλοπρεπής, κατ' όψιν γηραιός.

Παράγονται από το ρήμα «γεραίρω», που σημαίνει τιμώ ή ανταμείβω δια δώρου, συνήθως μετά από αγώνες μίας ολόκληρης ζωής.

Συνδέονται με το γήρας και σήμερα είναι η λεγόμενη «τρίτη ηλικία».

Αυτή που έγινε «ανάλωμα και εργαλείο» για την εμπορία τής τώρα Πανδημίας, πριν αυτή «οδηγηθεί» και σε νεότερες ηλικίες.

Δεν θα αναφέρω εδώ τα ειδικότερα της Πανδημίας, ως αναρμόδιος.

Θα συμβουλευτώ μόνον, επειδή σπούδασα και γνωρίζω Στατιστική, κάθε ομιλούντα και ενεργούντα, να συμβουλευεται από το Διαδίκτυο την ιστοσελίδα «worldometer-Παγκόσμια Στατιστικά σε πραγματικό χρόνο».

Αλλά και πολύ σοβαρότερα των φαινομενικών, θέλω να τονίσω και να διδάξω στους νεότερους και για το δικό τους μέλλον.

Η αρχαιοελληνική σοφία ονόμαζε, έγραφε και απέδιδε με μακρό **ωμέγα** (γράμμα που έχει μόνον η πολυπνευματική Ελληνική Γλώσσα) τον γέροντα ως «**γέρων**», όπως ακριβώς αποδίδονταν οι **σεβάσμιοι πολίτες** π.χ «άρχων», «ηγεμών», «θεράπων», «μεγαλόφρων», κ.λπ, όπως ακριβώς και για τα ζώα της φύσεως «λέων», «δράκων» κ.λπ.

Αυτά θίγει και αναφέρει το δημοσίευμα της Ομογενειακής Εφημερίδας «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» της Νέας Υόρκης, **καθόλου τυχαία χρονικά**, για τους έχοντες νου και γνώση.

Σχετική, ενδεικτική και όλως διδακτική, είναι η λέξη «Γερούσια», που μαζί με οτιδήποτε το Εθνικό, εξαφανίσθηκαν και είναι άγνωστα στην σημερινή Ελλάδα της διαφθοράς και της εκποίησης, για την έξωθεν και όχι δια «των ιδίων ημών χειρών» δοτή καρέκλα και τα εξ αυτής τυχερά.

Στην ένδοξη, μεγάλη και υπερήφανη όμως Ελλάδα, η «τρίτη ηλικία» και δηλαδή η αποκτηθείσα από τους αγώνες τής ζωής εμπειρία και γνώση τής «Γερούσιας», είχε καθοριστική καθοδηγητική θέση και σεβασμό.

Η Ακαδημία Αθηνών, όπως και η «Μακεδονική Ακαδημία», που ήταν κάποτε η «Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών» στην Θεσσαλονίκη, Ανώτατα Πνευματικά Ιδρύματα πριν σβήσουν πνευματικώς και καθοδηγητικώς, τιμούσαν και απέδιδαν ετησίως το **Βραβείο Ζωής**, που λέγονταν και ήταν «**Γέρας**»!

Τώρα αυτό το Βραβείο, κόπων και εμπειρίας μίας ζωής, έχει υποκατασταθεί από τα «τρύπια» Συνταξιοδοτικά Ταμεία, πλην των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων Ζωής, δια της αντιλήψεως, «*άσους περισσότερους και γρηγορότερα αποτελειώσει η Πανδημία ή άλλη αιτία, τόσο το καλύτερο*».

Άτιμο το «Γέρας», άγνωστη η «Γεραρότης».

Φαινόμενο της διαβρωμένης Κοινωνίας, διεθνώς, είναι και επιβάλλεται να επαναδιδαχθεί ο σεβασμός των νεότερων προς τους γεροντότερους δια του γράμματος ωμέγα, αντί της κρατούσης μικρότητας.

Γέρων-Άρχων, ήταν ο αγωνιστής τής ζωής υπό συνεχή αγωνία για τα παιδιά του και την προκοπή του, που και αυτή είναι παιδί του.

Ο Αγώνας και η Αγωνία, συναφείς λέξεις και έννοιες μίας ζωής, από το ρήμα «άγω» παράγονται και δεν είναι «*παλαιό κόσκινο πού να σε πετάξω*».

Αντίθετα είναι -πρέπει να είναι- που και πώς να σε **τιμήσω!**

Ακριβώς επειδή «*τα πάντα ρει*» και η τιμή μένει, ως άυλη και μη δαπανώμενη.

Και τέλος ο ικανός και γνωρίζων να τιμά και να σέβεται τον αγωνιστή τής ζωής, εαυτόν τιμά και σέβεται. Αυτές οι διδαχές λείπουν σήμερα και αυτές, καθόλου τυχαία, βλέπουν το φως τής δημοσιότητας από τον -κάθε- Ελληνοπρεπή «Εθνικό Κήρυκα».